

ZVJEZDICE I LJESTVE

Alen Tomić

.....

pjesma se piše
sama od sebe
zadivljujuće je biti svjedok
nje u sebi
dok neprekidno raste
prema svom kraju

#

dvije su istine
koje nas svakodnevno
zaokupljaju svojom veličinom:
ili bog stvara svijet
iz ljubavi prema njemu
ili svijet stvara boga
iz mržnje prema sebi

I.

Veliki svećeniče
recite Isusu, sat anatomije je gotov
počistili smo dvoranu
i oprali stolove
na kojima su ležali osuđenici,
udove smo zamotali u najlonske vrećice
i spalili

skupa s kosom.
Lorena je iznijela bijele haljine
i pomela pod,
ostao sam na kratko
sam u dvorani
zajedno s njom,
recite Isusu
Veliki svećeniče
nas dvoje se ostavljamo ovoga
na nekoliko mjeseci
ona je tako htjela
ja ne znam
zašto i Vi šutite o tome,
nisu li tražile previše
te ruke
koje ste nekada ljubili
tako živo
srce vam je moglo prestati kucati
ovako lupa kao kamen o kamen
između dva otkucaja
Veliki svećeniče
griješ je ne reći Isusu
ali ja plačem zbog vas
Vašeg crnila ispod oka
podočanjak debeo kao
blatnjavi tabani hodočasnika
i Vi plačete zbog mene
slobodno priznajte
prisluškivao sam Vas.
Lorena je sretna
ona ne zna
tako je bolje
sutra odlazimo
svećeniče
hoćete li otključati vrata
moji su ključevi kod nje
zbogom
i ne zaboravite reći Isusu.

Jedna obična smrt

F. G. Lorci

Godina je 1936,
kao i onda mnogi ne spavaju,
jedan slikar uzima pero,
jedna noć pada na grad
jedan glazbenik sluša note
jedan stražar diže pušku
jednog pjesnika uzima
smrt.

#

Vergilije
samo novčić
ja sam bio s onu stranu rijeke
prsti su mi smrznuti od plivanja,
tu noć ostalo je još vina
i nismo se mogli dogovoriti
tko će od nas prvi napustiti
sve ovo.

Jučer su nam spalili hram za bogove
ali još uvijek osjećam da smo u njihovoj milosti.
Nema ništa što bi moglo ostati zauvijek
i ti znaš to
ovu godinu se ponavlja prošlo ljeto
tako suho i beskrajno
ponekad mi sleti koja muha na usnu
ali ja sam svjestan
koliko u tome ima zablude.

apostoli i ostali

kako je isus
pretvorio na svadbi
u kani galilejskoj
vodu u vino
tako je za ratnih godina
hodala nekolicina čarobnjaka
i dijelila prah
koji se u dodiru s vodom
pretvarao u mlijeko

ni mi kao ni oni
tada nismo znali
za struju
već samo za strah
od budućnosti

ako ne dođeš

ako ne dođeš
ja izgubit ću brata
u ženi
svetost; obitelj
i pogled
na rijeku s brda

a i ako dođeš
ja znam
dobit od toga
neću ništa
ali ću sačuvati
ono za što sam vjerovao
da je moj život
do sada